

Novembre 2009

THEOREMA
art gallery

Μια ζωγραφική του βιώματος

Η θάλασσα ως βίωμα και μνήμη αποτελεί πάντα ένα ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα. Ο Δημήτρης Βογιαζόγλου από το ξεκίνημά του εστίασε ένα σημαντικό μέρος των εικαστικών του προβληματισμών και αναζητήσεων σε αυτό το θέμα σε τέτοιο βαθμό που σε μεγάλο βαθμό να ταυτίζεται με αυτό. Με την εξής διαφορά: ο καλλιτέχνης δεν ζωγραφίζει απλά θαλασσινά τοπία, ούτε απλά τη θάλασσα στις εναλλασσόμενες χρωματικές παραλλαγές και αποχρώσεις. Ο ζωγράφος εστιάζει και επικεντρώνεται. Δημιουργεί μια ζωγραφική του τηλεσκόπιου. Μια τέτοια ζωγραφική θέλει τον ζωγράφο να είναι απ' έξω, αποστασιοποιημένος, απλά να παρατηρεί και να εστιάζει. Και ο Βογιαζόγλου εστιάζει στα παιχνίδια των παιδιών μέσα στη θάλασσα, στα παιδιά που κολυμπάνε, που ανεβαίνουν σε μια βάρκα. Ή απλώς ξαποσταίνουν τυλιγμένα σε μια πετσέτα πάνω στην άμμο. Αυτό είναι το θαλασσινό θέμα του.

Αποτελεί ένα ζωγράφο του χρώματος και των αισθήσεων. Η συνθετική καθαρότητα, τα ανοιχτά περιγράμματα, οι πλατιές και γρήγορες πινελιές, οι τονικές τους σχέσεις και η χρωματική πληρότητα είναι στοιχεία που προσλαμβάνει ο θεατής. Το φως μεταφράζεται σε χρώμα. Ο τρόπος με τον οποίο ο καλλιτέχνης μεταχειρίζεται τις μορφές, τον χώρο και το φως μετατρέπει το αντικείμενο σε ένα αρμονικό σύνολο από επίπεδα και χώρους. Οι πινελιές έχουν μία ρυθμική διάταξη που δίνει στον καμβά τη λαμπερή του υφή. Ζωγραφίζει την καθαρή κίνηση της μάζας του χρώματος, που προσδίδει στον πίνακα την αμεσότητα του χρωματιστού σχεδίου. Μας ξαφνιάζει το στοιχείο της αίσθησης στο έργο του. Νοιώθεις τον άνεμο, την αλμύρα αλλά και τα ξεφωνητά των παιδιών. Αυτό προσπαθεί και αυτό κατορθώνει. Μια ζωγραφική του βιώματος.

Ζωγράφος του βιώματος, λοιπόν, ο Δημήτρης Βογιαζόγλου. Είναι καλλιτέχνης που χρησιμοποιεί τα διδάγματα του ιμπρεσιονισμού – γεγονός άλλωστε που έχει αναφερθεί αρκετές φορές για το έργο του. Για μένα είναι ιμπρεσιονιστής με μια παράξενη σημασία: δανείζει την ιδιοσυγκρασία του στους ήρωες του, οι σκηνές που παριστάνει καθρεπτίζουν το πάθος του, και αυτό το πάθος θα καθορίσει το είδος της σύνθεσής του, την καθαρή ή μη χρωματολογία του, τις πινελιές σε μια ρυθμική και τονική διάταξη και τόσα άλλα στοιχεία. Με αυτήν την έννοια το θέμα, το ίδιο το αντικείμενο μετατρέπεται σε πρόφαση. Αυτό που μας μαθαίνουν οι ιμπρεσιονιστές είναι ότι για τον καλλιτέχνη, μέσον έκφρασης αλλά, ίσως και σκοπός, είναι η ίδια η δημιουργική του φλόγα, η αποτύπωση του βιώματος του. Αυτό το βίωμα πρέπει να αποτυπώσει στο έργο του, χωρίς προσχήματα, μόνο με την ορμή και την ταχύτητα της πινελιάς του, την αφή της ύλης του, τη χαρά του χρώματος, με τα τεντωμένα νεύρα του, τη βιασύνη και την ανυπομονησία των χεριών του. Στη συνέχεια ο δυναμισμός αυτής της δημιουργικής κίνησης πρέπει να εκφραστεί και να μεταδοθεί στον άλλο. Αυτόν τον τρόπο θα πρότεινα να κοιτάξουμε τα έργα του Δημήτρη Βογιαζόγλου.

Παναγιώτης Σ. Παπαδόπουλος.

Aica, hellas.

Une peinture du vécu

La mer en tant que vécu et mémoire est toujours un sujet particulièrement sensible. Dès ses débuts, Dimitris Voyiazoglou a focalisé une grande partie de ses réflexions et recherches figuratives sur ce sujet à un degré tel qu'il s'identifie à celui-ci dans une large mesure. Il y a pourtant une différence: l'artiste ne se contente pas de peindre de simples paysages marins, ni la mer dans ses variations et nuances chromatiques alternantes. Le peintre se focalise et se concentre. Il crée une peinture du télescope. Une telle peinture veut que le peintre reste extérieur, à distance, à simplement observer et se focaliser. Et Voyiazoglou se focalise sur les jeux des enfants dans la mer, les enfants qui nagent, qui grimpent sur une barque. Ou bien qui se reposent, enveloppés dans une serviette de plage sur le sable. Voilà son sujet marin.

C'est un peintre de la couleur et des sensations. La clarté de la composition, les contours ouverts, les coups de pinceau larges et rapides, leurs relations tonales et la plénitude chromatique sont des éléments que le spectateur perçoit. La lumière est traduite en couleur. La façon dont l'artiste traite les formes, l'espace et la lumière transforme l'objet en un ensemble harmonique de plans et d'espaces. Les coups de pinceau ont un arrangement rythmique qui donne au canevas sa texture brillante. Il peint le mouvement net de la masse de couleur, donnant au tableau l'immédiateté du dessin en couleur. Nous sommes surpris par l'élément de la sensation dans son œuvre. On peut sentir le vent, le goût salé mais aussi les cris des enfants. C'est ce qu'il s'efforce de faire et il y parvient. Une peinture du vécu.

Dimitris Voyiazoglou est donc un peintre du vécu. Un artiste qui utilise les leçons de l'impressionnisme – un fait d'ailleurs mentionné souvent concernant son œuvre. D'après moi, il est impressionniste dans un sens étrange: il prête son tempérament à ses héros, les scènes qu'il représente reflètent sa passion, et cette passion va déterminer le type de sa composition, sa chromatologie nette ou pas, les coups de pinceau dans un arrangement rythmique et tonique et tant d'autres éléments. Dans ce sens le sujet, l'objet lui-même devient prétexte. Ce que nous enseignent les impressionnistes c'est que pour l'artiste, le moyen d'expression, mais peut-être aussi son objectif, est sa flamme créatrice, l'empreinte de son vécu. C'est ce vécu que l'artiste doit représenter dans son œuvre, sans prétextes, juste avec l'élan et la vitesse de son coup de pinceau, la texture de sa matière, la joie de la couleur, ses nerfs tendus, l'urgence et l'impatience de ses mains. Ensuite, le dynamisme de ce mouvement créatif doit être exprimé et transmis à l'autre. C'est de cette façon que je propose de regarder les œuvres de Dimitris Voyiazoglou.

Panagiotis S. Papadopoulos.

Aica, hellas.

DIMITRIS VOYIAZOGLU

Né en 1960 à Athènes

- 1978-1988 A étudié la chimie à l'Université d'Athènes et la chimie organique à l'Université de Michigan
- 1993-1996 A suivi des cours de techniques traditionnelles de peinture hollandaise à l'atelier de Evert Schellens
- 1996-1999 A suivi des cours à l'Académie Libre de La Haye, ayant comme professeur Ed van der Kooij
- 1996-2009 Voyages figuratives à la Méditerranée avec des impressionnistes contemporains (Kim English, Charles Sovek et autres)

Depuis 1989 il vit aux Pays-Bas et travaille au Bureau Européen des Brevets

EXPOSITIONS

- 1998 Première exposition individuelle à la Galerie Dimokritos, à Kolonaki
- 2000 Exposition à Schell
- 2001, 2005 Expositions à la Galerie Arti shock
- 2002 Exposition à Rijswijk
- 2004, 2008 Expositions à Le Croise et à la Gallery 91 (Pays-Bas)
- 2007 Exposition collective de 20 artistes grecs importants des Pays-Bas
- 2009 Exposition à la galerie Wjames à Holargos

Certains de ses œuvres se trouvent à la maison de l'ambassadeur de Grèce à La Haye, au Bureau Européen des Brevets et à l'Ecole Polytechnique d'Athènes

THEOREMA *art gallery*

Rue Berckmans 39, B-1060 Bruxelles

tel & fax 02/537.04.54

galeriethorema@skynet.be